

ΜΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἔτησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητάς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἑξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον ἔστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμᾶς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.



ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ
ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ.

Ἀρχιεπίσκοπος Σύρου.

Τὸ ἐν Βόννῃ Συνέδριον τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησιῶν σπουδαιότατον θεωρήσαντες, ἅτε δὴ τυγχάνον ἐπανάληψιν τῶν ἀπὸ τινων αἰώνων διακοπεισῶν περὶ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν διαπραγματεύσεων, σκόπιμον ἐνομίσαμεν τὴν εἰς τὰς στήλας τοῦ «Ἡλίου» ἐξακολουθεῖν τέως μεταφορὰν τῆς πληρεστερίας περὶ τῆς Συνόδου ταύτης ἐκθέσεως, τῆς τοῦ κ. Εὐταξίου.

Ἄλλ' ὅμως ὡς κεραυνὸς ἐνσκήψας ὁ θάνατος τοῦ τῆς ἐν Βόννῃ Συνόδου προεδρεύσαντος Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, φυσικῶς τὴν ἐκθεσιν πρὸς ὦραν διέκοψεν, καὶ τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐστρεψε ἐπὶ τὸν πεσόντα Πρόεδρον τῆς Συνόδου.

Καὶ τί ἄλλο βεβαίως ἢ κεραυνὸς εἶναι διὰ τε τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὁ θάνατος ἀνδρὸς περὶ τε τὴν ἔσω καὶ τὴν θύραθεν σοφίαν δεινοῦ, ὅστις ἐτίμησε μὲν τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ θεολογικὴν ἔδραν, ἐκήρυξε δὲ πανταχοῦ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διαπρυσίως, ἐποίμανε δὲ μίαν τῶν σπουδαιότερων τοῦ Κράτους ἀρχιεπισκοπῆν, παρέστη δ' ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐλάλησε μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν καὶ μεγάλων περὶ τῆς καθ' ὅλου χριστιανικῆς ἐκκλησίας, καὶ τέλος, οὐ μόνον ἀπὲς ἄλη παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ ἐν Βόννῃ Συνέδριον, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑψηλὴν ἔσχε τιμὴν νὰ προεδρεύσῃ τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου ;

Τοιοῦτος ἦν ὁ Ἀλέξανδρος Λυκούργος Λογοθέτης, καὶ τριαύτην ἔπαθε ζημίαν καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος.

Ὁ πατὴρ τοῦ Ἱεράρχου Γεώργιος ἢ Λυκούργος Λογοθέτης ὑπῆρξεν εἰς τῶν τῆς παρελθούσης γενεᾶς ἐπισήμων ἀνδρῶν, πολεμιστῆς ἐπιχειρηματίας καὶ βέκτης, καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ἐπιτήδειος, διοικήσας ἐπὶ πολὺ τὰ τε ὄπλα καὶ τὴν πολιτείαν τῆς ἡρωικῆς Σάμου, καὶ καθ' ὅλον τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἑλληνικὸν ἀγῶνα διαπρέψας· μετὰ δὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἔθνους Γερουσιαστῆς γενόμενος καὶ ὑποστράτηγος.

Ὁ δὲ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἀλέξανδρος, ἐγεννήθη ἐν Σάμῳ τῇ 16ῃ Ἰουλίου 1826, ὅτε περὶ αὐτὴν ἡ κλαγγὴ τῶν ὄπλων, εἴπερ ποτὲ, ἠκούετο, καὶ καὶ τὸ πυροβόλον τοῦ Σαχτούρη ἐβρόντα, καὶ οἱ κεραυνοὶ τοῦ Κανάρη μετεωρίζον τὰς Τουρκικὰς πυρσοβάρεις.

Ὅτε δὲ ὁ Λυκούργος Λογοθέτης ἀποθήμενος τὴν τῆς Σάμου ἀρχὴν, ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Κωλέττου, τότε μετέβη εἰς Τήνον, ἐνθα τῶν ναυαγῶν τοῦ Ἑλλην. πολέμου τινὲς προσήρχοντο, καὶ ἐμπόριον ἠσκέετο μικρὸν, καὶ σχολεῖον δὲ ὑπῆρχεν, ἐν ᾧ τὰς πρώτας τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας σπουδὰς ἐποίησατο ὁ Ἀλέξανδρος. Εἶτα μεταβάντος τοῦ Λυκούργου Λογοθέτου εἰς Ναύπλιον καὶ Αἴγινα, καὶ τέλος εἰς Ἀθήνας, τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων, ἢ ἀναπτυσσομένη ὁσημέραι καὶ ὑπὸ φιλομαθείας φλεγόμενη ψυχὴ τοῦ παιδὸς Ἀλεξάνδρου ἀφθονα καὶ διαυγῆ τῆς σπουδῆς ἐκεῖ εὔρε τὰ νάματα, καὶ τὴν δίψαν αὐτῆς ἐκόρεσεν· ἐν τάχει δὲ τὸ τε Γυμνάσιον καὶ τὸ Πανεπιστήμιον διελθὼν, καὶ εἰς μελέτας σπουδαίας ἐπιδοθεὶς καὶ ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διεκρίθη ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ ἀνηκόντων λογίων.

Εἰς Εὐρώπην ἔπειτα μεταβάς, καὶ εἰς τοὺς πολυχέυμονας τῆς Γερμανικῆς

σοφίας ποταμοὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη λουόμενος, δεινὸς ἀνὴρ περὶ τὴν θεολογίαν ἰδίως, καὶ τῆς φιλολογίας ἐγκρατῆς ἀνεδείχθη. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ μετὰ τῶν σοφῶν καὶ λογίων τοῦ Ἔθνους ἀναστρεφόμενος, καὶ παρὰ πάντων ὑποληπτόμενος καὶ τιμώμενος, κατεγίνετο, καὶ περὶ ἄλλων μὲν σοφῶν διατριβῶν τὴν σύνταξιν, ἰδίως δὲ περὶ τὴν τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος «Ἱερομνήμονος». Ἐν τούτοις τῇ 9 μὲν Μαΐου τοῦ 1860, τὸ πρῶτον, ἔκτακτος καθηγητῆς τῆς θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διωρίσθη, εἶτα δὲ τῇ 6 Ἰβρίου 1864 εἰς τακτικὸν τῆς αὐτῆς ἔδρας προήχθη καθηγητὴν.

Ἄλλ' ἡ φήμη τῆς θεολογικῆς αὐτοῦ παιδείας ἐκ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἔδρας πετώσα, διεσάλπιζε πανταχοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸ ὄνομα· ἡ δὲ περὶ τὸ καλῶς λέγειν εὐχέρεια αὐτοῦ ταχέως διαγνωσθεῖσα, ἐτιδὲ καὶ ἄλλοι λόγοι σπουδαῖοι παρῶρμησαν αὐτὸν ν' ἀποδοῦθῃ πρὸς τὴν ὑψηλὴν τῆς Ἀρχιερωσύνης διακονίαν, διότι ἐπέιθετο, οἱ ἀπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου αἱ φυσικαὶ καὶ ἐπίκτητοι ἐκείναι ἀρεταὶ του ἠδύναντο ἐτι μᾶλλον νὰ χρησιμεύσωσι.

Καὶ πρῶτον μὲν εἰς Παλαιστίνην μεταβάς, προεχειρίσθη παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Πατριάρχου ἱερεὺς καὶ ἀρχιμανδρίτης· εἶτα δ' ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδάσκων, ἐλάμπρυνε συγχρόνως τὸν ἱερὸν ἄμβωνα διὰ τῶν γλαφυρῶν καὶ σπουδαίων αὐτοῦ λόγων, καὶ τοσαύτην ἐκτίσατο περὶ τὸ λέγειν δεινότητα, ὥστε ἐπὶ πολὺ ἔσχε τὰ πρωτεῖα τῶν ἀπανταχοῦ ρητόρων τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐν δὲ τούτοις, κενῆς οὐσης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σύρου καὶ Τήνου, χειροτονήθη αὐτῆς Ἀρχιεπίσκοπος τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1866, εἶπερ τις καὶ ἄλλος ἐπαξίως εἰς τὴν ὑψηλὴν ταύτην θέσιν προαχθεὶς, καὶ ὅσον ὀλίγοι τῶν καθ'

ἡμᾶς ἱεραρχῶν χρηστὰς παρέχων ἐλπίδας.

Καὶ πῶς μὲν ἐποίμανε τὴν ποιμνὴν αὐτοῦ ὁ Ἱεράρχης Ἀλέξανδρος κατὰ τὸ ἐνεκαεὶς τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ποιμαντορίας διάστημα, καὶ πῶς ἐπολιτεύθη καὶ ἐζήτησεν ἐνταῦθα, ὡς ἐκκλησιαστικὸς ἄρχων, ὡς οἰκογενειάρχης, ὡς φίλος, καὶ ἐν γένει ὡς ἄνθρωπος, τοῦτο οὐδ' ὁ χρόνος ὁ παρῶν, οὐδ' αἱ βραχεῖαι στήλαι τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἐπιτρέπουσι νὰ πραγματευθῶμεν δεόντως. Ὅτι ὅμως κατέστησε τὸν Ἀλέξανδρον σεβαστότερον μὲν ἀνὰ πᾶν τὸ Πανελλήνιον ὀνομαστότερον δὲ ἀνὰ πᾶσαν τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι τὸ εἰς Ἀγγλίαν πρὸ τριετίας ταξειδίον αὐτοῦ καὶ ἡ κατὰ τὸ ἐνεστῶν ἔτος ἐπίσημος αὐτοῦ εἰς Βόννην ἀποστολή. Διότι, τότε μὲν γνωστὸς γενόμενος πολλοῖς τῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀγγλίᾳ ἰδίως σοφῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπισήμων, ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν, (ἐν οἷς καὶ αὐτὸς ὁ Γλάδστων), σπουδαίων ἠψατο ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, καὶ ἰδίως ἦλθε μετ' αὐτῶν εἰς συνεννόησιν περὶ τοῦ ἀπὸ τινος εὐτυχῶς συζητουμένου τρόπου περὶ τῆς μελλούσης τῶν Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν ἐνώσεως.

Ὅτε δ' ἔπειτα οἱ παλαιοὶ Καθολικοὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων τοῦ αὐτοῦ δόγματος Χριστιανῶν, τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος καὶ τὴν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ κατανόησαντες, ἤρξαντο, ἡγουμένου Δοιλιγγέρου τοῦ πάνυ, ἔτι μᾶλλον στεροτέρας καὶ εὐρυτέρας βάσεις τοῦ ζητήματος τούτου νὰ τιθῶνται, καὶ τὸ σχέδιον τῆς μεγάλης [περὶ εἰρηνοποιήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ οἰκοδομῆς νὰ ἐκτείνωσι, καὶ τὰς ἐν Γερμανίᾳ διαφόρους προῦκάλεσαν συνελύσεις, καὶ τέλος ἐπέστη ἡ ὥρα τῆς ἐν Βόννη Συνόδου, τότε ἡ Ἑλλην. Ἐκκλησία ἀπέβλεψε πρὸ πάντων εἰς τὸν φωστῆρα Ἀλέξανδρον. Οὗτος δὲ, καίπερ ὑπὸ νόσου δεινῆς πρὸ πολλοῦ πεπληγῶς, καὶ βαρέως πάσχων, οὐχ' ἦττον ἐκυψε τὸν ἀχένα εἰς τὴν θέλησιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τίς μὲν ὁ ὑψηλὸς καὶ σπουδαῖος καὶ κοσμοπρεπὴς σκοπὸς τῆς ἐν Βόννη Συνόδου, καὶ πόσον ἐνδιαφέρει τὸν Χριστιανικὸν κόσμον καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει, γνωστὸν ὑπάρχει τοῖς πᾶσι. Ὅτι δὲ εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην Σύνοδον πᾶσαι αἱ Χριστιανικαὶ ἐκκλησίαι, ὅσαι τὴν ὑψηλὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀποστολὴν καὶ τὸ θεῖον αὐτοῦ πνεῦμα κατανοοῦσιν, ἐπεμφαν τοὺς δεινότερους τῶν θεολόγων, ὅπως προλεάνωσι τὰς τρίβους τῆς ἐλπίζομένης καὶ ποθουμένης ἐνώσεως, ὡσαύτως πάντες γινώσκουσιν.

Ἐν τούτοις, τῆς ἐν Βόννη ταύτης Συνόδου, Πρόεδρος ἐν μιᾷ φωνῇ καὶ ὁμοφώνως, τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ ἐνεργείᾳ μάλιστα τοῦ Δοιλιγγέρου, ἐξελέγη ὁ φωστῆρ τῆς Ἑλλην. Ἐκκλη-

σίας, ὁ περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος Ἀλέξανδρος ὅστις, προεδρεύσας ἀξίως τῆς ὑψηλῆς δι' ἧς περιέβαλεν αὐτὸν τιμῆς τὸ ἐν Βόννη Θεολογικὸν τῶν Πατέρων Συνέδριον, μέγα ἐκτίησατο κλέος διὰ τε ἑαυτὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ μέγιστος οὗτος τῶν τοῦ ἀνδρός ἀθλῶν ἐμελλε νὰ ἦνε δι' αὐτὸν καὶ τελευταῖος· ὁ δὲ τούτου ἕνεκα τὴν σεβαστὴν αὐτοῦ κορυφὴν περιβαλὼν στέφανος, ἦτο ἐκεῖνος ὅστις ἐμελλε καὶ τὴν νεκροφόρον αὐτοῦ νὰ κοσμήσῃ λάρνακα. Ἡ χρονία δηλαδὴ καὶ φθινὰς νόσος, ἣτις πρὸ πολλοῦ κατεβίβρωσκε τὴν πολύτιμον τοῦ ἀνδρός ὑγείαν, ἐκ τῶν ταξειδίων καὶ τῶν κόπων ὁσημέραι δεινυμένη, κατέβαλε τέλος τὸν Ἱεράρχην, πρὸς ζημίαν καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Μόλις δ' ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὅπως ἀνακουφίσῃ ἑαυτὸν ἐκ τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν κόπων τοῦ εἰς Βόννην ταξειδίου, καὶ τῇ 17ῃ μεσοῦντος, παρέδωκε τὸ πνεῦμα, κατὰ θεῖαν εὐδοκίαν, ἐν τῷ πατρίῳ ἐδάφει, ὅπως τύχῃ γῆς πατρίου καὶ ταφῆς.

Καὶ τὰ μὲν τῆς ἐν Ἀθήναις κηδείας τοῦ σεβαστοῦ ἱεράρχου αἱ ἐκείθεν ὡδὲ πως ἐξιστοροῦσι συνάδελφοι,

«Ὁ νεκρὸς τοῦ αἰοιδίου ἀρχιεπισκόπου Σύρου καὶ Τήνου Ἀλεξάνδρου Λυκούργου Λογοθέτου ἐκνήδευθη τὸ Σάββατον ἐνταῦθα μετὰ τῶν μεγάλων τιμῶν τῶν δριλομένων εἰς τε τὴν διαπρεπῆ θέσιν, ἣν κατεῖχε, καὶ εἰς τὴν ἐκτακτὸν τοῦ ἀνδρός ἀξίαν. Ἀπὸ πρώτας ἐπίσημον πρόγραμμα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου ἐκκινούζε τὰ τῆς κηδείας, ὁρίζον αὐτὴν εἰς τὴν 2αν μ. μ. ὥραν. Ἡ δὲ τοῦ Πανεπιστημίου σύγκλητος ἐξέδοτο ψήφισμα δι' οὗ, ὡς ἀντιπρόσωπος πάντων τῶν μελῶν τοῦ Πανεπιστημίου, καθηγητῶν, ὑψηγητῶν καὶ φοιτητῶν ἐξεδήλου τὴν βαθεῖαν αὐτῆς θλίψιν ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ μεγατίμου καὶ σεπτοῦ ἀνδρός, τοῦ καὶ ἐπιτίμου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἀπεφάσιζε, νὰ προπέμψῃ τὸν νεκρὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας αὐτοῦ εἰς τὴν Μητρόπολιν, κορυφῶντων τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου τοῦ πρυτάνεως καὶ τῶν κοσμητῶρων τῶν σχολῶν. προσεκάλει δὲ προσέτι δι' αὐτοῦ ἅπαντας τοὺς καθηγητὰς, ὑψηγητὰς καὶ φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου νὰ προπέμψωσι τὸν νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου, διέκοπτε τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ παραδόσεις κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας εἰς ἐνδειξιν πένθους, καὶ ἀνεδέχετο τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐντὸς τοῦ νεομισμένου χρόνου τελεσθησομένου μνημοσύνου.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ἤρξατο ἡ κηδεία· παρηκολούθησαν ἐν τάξει πάντες οἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ προγράμματος ἐντεταλμένοι, ἅπας ὁ κλήρος τῆς πρωτευούσης καὶ οἱ παρεπιδημούντες ἀρχιερεῖς, οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου σχολῆς ἐν δυοὶ στίχοις τεταχμένοι, στρατιῶται ἐκ τῶν διαφόρων σωμάτων, ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ, καὶ πλήθος ἀπειρον λαοῦ συρρεῦσαν πρὸ τῆς οἰκίας τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀειμνήστου ποιμενάρχου, καὶ πληρώσαν πᾶσας τὰς παρακειμένης ὁδοῦς. Ἐκ τῆς οἰκίας δὲ ταύτης κειμένης παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ ἡ συνοδεία διηυθύνθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν

διὰ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων. Ἐν τῷ ναῷ ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς ὁ ἀρχιμανδρίτης κύριος Νικηφόρος Καλογεράς ἐξεφώνησε τὸν κατάλληλον ἐπικήδειον λόγον· εἶτα τὸ λείψανον διὰ τῆς αὐτῆς συνοδείας ἐκομίσθη περὶ ὥραν 4 1/2 μ. μ. εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὁπόθεν ἔφερον αὐτὸ εἰς Πειραιᾶ ἐκτακτῶς ἀμαξοστοιχίᾳ, ἣς ἡ νεκροφόρος ἀμαξά, μετὰ δραστηριότητος ἐν τάχει παρασκευασθεῖσα, ἦν ἐνδοθεν καὶ ἐξωθεν κεκαλυμμένη διὰ μέλανος ὑφάσματος καὶ ὑπεστρωμένη διὰ πολυτίμου τάπητος.

Ἐν Πειραιεὶ τὸ λείψανον μετηνέχθη ἐπὶ τοῦ μικροῦ ἐθνικοῦ ἀτμοπλοίου Ναυπλίου, ὑπερ ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησε πρὸς μετακομιδὴν αὐτοῦ εἰς Σύρον, ἵνα ἐκεῖ κηδευθῇ δημοσίως καὶ ταφῇ παρὰ τοὺς τάφους τῶν προκατόχων του. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἐπέβησαν καὶ οἱ βουλευταὶ Σύρου κ. Μπούμπουλης, Δούμας καὶ Σούτσος.»

Τὰ δὲ τῆς ἐνταῦθα ἐκφορᾶς εἰς τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ νεκροῦ ἐν ὀλίγοι ἐκτιθέμεθα, χάριν τῶν ἀλλαγῶν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος ἀναγνωστῶν.

Τὴν 11 ἐσπερινὴν ὥραν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἦτοι μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ μίαν ὥραν περίπου, ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα ἀνήγγειλαν ἐνταῦθα τὸ γεγονός. Τὴν δὲ ἐπομένην αὐγὴν ὡς ἀνέτειλε τῆς ἡμέρας τὸ φῶς οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν γοερὸν ἤχοῦντες, ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν τὸ λυπηρὸν συμβάν. Καὶ ἀπὸ θαλάσσης δ' εὐθὺς ἐκ διαλειμμάτων κανονοβολοῦντα τὰ Ἀτμοπλοία, ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὸν Ὠρνόδη ἤχον τῶν κωδῶνων ἐπιβεβαιοῦντα τὸ δυστύχημα. Καὶ πρώτοι μὲν οἱ τῆς Ἐρμουπόλεως δημοσιογράφοι δημοφώνως ἐξέδοντο κοινὸν παράρτημα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἱεράρχου. Κατὰ διαταγὴν δὲ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐκλείσθησαν τὰ Σχολεῖα. Τὸ δημοτικὸν δὲ τῆς Ἐρμουπόλεως Συμβούλιον, συνελθὼν, ἐψήφισε καὶ ἐτηλεγράφησεν αὐθωρεὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τοὺς βουλευτὰς Σύρου καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις συγγενεῖς τοῦ θανόντος, ἵτι ἐπεθύμει ν' ἀποσταλῇ εἰς Σύρον ὁ νεκρὸς τοῦ Ποιμένος ὅπως τύχῃ τῶν τελευταίων ἀσπασμῶν τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ποιμνῆς. Τῆς δὲ αἰτήσεως ταύτης τοῦ δημοτικοῦ τῆς Ἐρμουπόλεως Συμβουλίου ἐπακούσασα ἡ Κυβέρνησις, ἀφοῦ ἐποίησατο, ὡς εἴρηται, τὴν προσήκουσαν τῷ νεκρῷ πομπὴν καὶ παράταξιν, προέπεμψεν αὐτὸν ἄχρι Πειραιῶς καὶ παρέδωκε τοῖς βουλευταῖς Σύρου, διατάξασα τὸ πολυεθνικὸν ἀτμοκίνητον «Ναῦπλιον» ὅπως μετακομίσῃ εἰς Σύρον τὸ λείψανον. Καὶ οἱ μὲν Βουλευταὶ τηλεγραφήσαντες ταῦτα εἰς τὰς ἐν Σύρῳ ἀρμοδίας ἀρχὰς ἀφίκοντο ἐνταῦθα τοῦ Ἀστριακοῦ Ἀτμοπλοίου ἐπιβάντες.

Ἐνταῦθα δὲ γνωστῶν γενομένων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁρισθέντων, ἡ δέουσα ἐγένετο παρασκευὴ, καὶ παρὰ τῶν διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν τὰ πρὸς τοῦτο προγράμματα ἐξεδόθησαν, καὶ ἡ Ἐρμουπόλις δὲ πᾶσα ἐκινεῖτο.

Τὴν δ' ἐπομένην Κυριακὴν ἀπὸ πρώτας ἀπαξάπασα ἡ πόλις κατέρρει πρὸς τὴν θάλασσαν, τὰ δὲ πλήθη περὶ τὴν ἀκτὴν συναθροῦντο, καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἐνταῦθα χερσαία καὶ θαλάσσιος δύναμις, ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῆς ἔχουσα παρετάσσετο καὶ αἱ διοικητικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι παρῆσαν ὅτε περὶ τὴν 9 πρωϊνὴν ὥραν ἐπεφάνη εἰσερχό-

μεγαν εις τον λιμενα το νεκροφορον ατμοπλοιον.

Οι δε Βουλευται και αι δημοσαι και δημοτικαι αρχαι, μετα των κ. δικαστων, επιθαντες του Ατμοπλοίου «Πανελληνίου» υπερ ευγενως αυταίς η Ατμοπλοικη Εταιρια προσεφερον, εξηλθον εις προυπαντησιν. Ειτα δε, αγκυροβολησαντων τουτε Πανελληνίου και του Ναυπλίου, παραλαβόντες το νεκροφορον φερετρον εκ του πλοίου και συιοδεύοντες αυτο δια μέσου των ξένων και Έλλην. πλοίων, μεσιστίους έχόντων τας σημαίας, μετήγαγον εις την παραλίαν ενθα ο βουλευτης κ. Μπούμπουλης, παρα τής Κυβερνήσεως εντεταλμένος, προσεφώνησε τάδε.

« Σταματήσατε μετ' ευλαβείας τον νεκρόν!

Κυρία Δήμαρχε, φίλοι Συμπολιται!

Ημεις οι αντιπρόσωποι υμών εκ καθήκοντος Ιεροῦ, συνοδεύσαντες μέχρις ενταυθα τον νεκρόν του σεπτού ημών Ποιμενάρχου, παρεκλήθημεν υπό τής Κυβερνήσεως να σας είπωμεν, ότι η Κυβέρνησις και το Έθνος λυποῦνται σφόδρα επί τή άώρω άπωλεία του άνδρος, οστις υπήρξε το κάλυμμα τής του Χριστου καθ' ημάς ερθοδόξου εκκλησίας. «Οτι η Κυβέρνησις και το Έθνος λυποῦνται μεν την πόλιν ημών δια την στέρησιν τοιούτου ποιμενάρχου, αλλά λυποῦνται άφ' ετέρου και την Πατρίδα δια το δυσαναντικατάστατον του άνδρος. «Οτι η Κυβέρνησις ενέδωκεν εις την απαίτησιν τής πόλεως, να μεταφερθη ενταυθα ο νεκρός, πεποιθία, ότι η φιλότιμος αυτη πόλις θα τιμήση επαξίως το εθνικόν τόδε κειμήλιον, δι' ανεγέρσεως μνημείου αξίου τής μνήμης του άνδρος δια την μεγάλην ύπόληψιν, ην απελάμβανεν παρα τε του Έθνους και των επισημοτέρων άνδρων τής Ευρώπης.

Η κηδεία του σεπτού ημών Ποιμενάρχου υπήρξεν εν Αθήναις λίαν εξαιρετική, διότι ο λαός τής πρωτευούσης, η Κυβέρνησις, οι επίσημοι ημών άνδρες μετα στρατού συνώδευσαν τον νεκρόν εν πομπή και παρατάξει μέχρι του σταθμού του σιδηροδρόμου, και πλείστοι μέχρι τής προκυμαίας Πειραιώς. Ημεις δε οι αντιπρόσωποι τής Έπαρχίας, εκπληρώσαντες το άνατεθόν μέχρις ενταυθα λυπηρόν τουτο καθήκον, σας παραδίδομεν τον νεκρόν».

Εκείθεν δε σύμπας ο ενταυθα ορθόδοξος κλήρος του Αγίου Εθνής ηγουμένου, ψάλλον πενθίμως υπό την πένθιμον. ηχούσαν μουσικήν, λαμπαδηφορούντων των δημ. Συμβούλων και των εν τέλει πάντων πένθιμον φερόντων ταινίαν, των Προξένων πάντων παρόντων, (εκτός του τής Ρωσίας) τας δε ταινίας του φερέτρον κρατούντων του Νομαρχούντος, του Δημάρχου, των Βουλευτών και του Προέδρου των Πρωτοδικών, και συνοδεύουσης τής Έρμουπόλεως πάσης και πολλών καθολικών τής άνω Σύρου, περιήγαγον το λείψανον δια τής πόλεως και τους ναούς πάντας και τέλος φθάσαντες δια τής οδου Ποσειδωνίας εις τον Άγιον Γεώργιον απέθεντο έξωθεν την νεκροφορον λάρνακα επί βάρου πενθίμου.

Εκει ην και βήμα πένθιμον εγηγεμενον, εφ' ου αναβάς πρώτος ο τής Ιερατικής Σχολής Διευθυντής κ. Μεθόδιος, κεκλημένος επισήμως, και μετ' αυτον ο γνωστός Ιεροκλήρως κ. Λάτσης εξ Αθηνών αποσταλεις, απήγγειλαν τω νεκρῷ λόγους επιταφίους μετα τής χα-

ρακτηριζούσης άμφοτέρους ευφραδείας και καλλιπεείας. Μετα ταυτα, πάντες ασπασάμενοι την δεξιάν του αιδίδιμου Ποιμενάρχου, και συλλυπηθέντες τοις εκεί παρευρισκομένοις και οδυρομένοις συγγενέσιν αυτου, έναπέθεντο μεν τον νεκρόν εις την αιωνίαν αυτου κατοικίαν και παρα τους τάφους των προκατόχων αυτου ποιμεναρχών, ηύξαντο δε τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ υπέρ τής μακαρίας τής ψυχής αυτου αναπαύσεως, δακρύοντες και βοώντες «αιωνία αυτου η μνήμη!»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Υξ αρχής από του συνοικισμού τής Έρμουπόλεως οι κάτοικοι τής Σύρου, Ανατολικοί τε και Δυτικοί, Έλληνες την καταγωγήν και την εθνικότητα έντες, αδελφοί εν Χριστῷ ομόφυλοι και ομόγλωσσοι, τα αυτά έχοντες ήθη και έθη, δια δε των κοινωνικών και οικογενειακών αυτών σχέσεων και του δεσμεύει κοινώς εν αυτοις αναπτυσσομένου πολιτισμού συνδεόμενοι, διακρίνονται δια την μεταξύ των ανεξίτηρησκειαν και την έντως χριστιανικήν αγάπην και συμβίωσιν ούδε δίδουσι δε τινα προσοχήν η ποιούνται περι τα δόγματα διάκρισιν, συμφώνως προς το προοδευτικόν και κοσμοπολιτικόν του Χριστιανισμού πνεύμα. Από τινων μάλιστα ετών την τοιαύτην μεταξύ των οι συνεπαρχιώται ούτοι και συμπολιται ανεξίτηρησκειαν ήρξαντο άμοιβαίως εκδηλώνοντες εις τας μεταξύ των νεκροπρεπίεις Ιεροτελεστίας ιδίως.

Αλλά και ο ορθόδοξος τής Έρμουπόλεως κλήρος από πολλού ού μόνον επισκέψεις ποιείται προς τους Καθολικούς τής νήσου Ιερείς και πρό πάντων τῷ Σ. επισκόπῳ, αλλά και εν ταίς κηδείαις των επισημοτέρων δυτικών παρακολουθεϊ ως π. χ. έπραξεν εις την του Δυτικού επισκόπου Μαρινέλλη και πρό τινος εις την του προξένου τής Δανίας του μακαρίτου Α. Σαλάχα και την του διευθυντου τής Αυστρ. ατμοπλοίας Ι. Μάριτσιτς.

Την τοιαύτην δε του ορθοδόξου κλήρου συμπεριφοράν μετα χαράς βλέπόντες ιδίως οι ανεπτυγμένοι των ενταυθα καθολικών ήρξαντο να γράψωσι και εν ταίς εφημερίσι περι ανεξίτηρησκειάς αρθροίδια και να παροτρύνωσιν αυτοι οι ίδιοι τους Ιερείς των ύποις συνοδεύωσι πας επισήμους των ανατολικών κηδείας.

Μετα λύπης όμως εν τή κηδεία του Ιεράρχου ημών Αλεξάνδρου συνιδόντες μετ' ημών και αυτοι κατέκριναν την προς την επιθυμίαν των κατοίκων και την άσκουμένην άμοιβαίως ανεξίτηρησκειαν άσυμβίβαστον συμπεριφοράν του Καθολικού κλήρου, διότι ού μόνον ο επίσκοπος δεν ευηρεστήθη να παρευρεθη εις την κηδείαν του ημετέρου ποιμενάρχου, άλλ' ούδε καν τινα των Ιερέων αυτου έπεμφεν εις την παρατάξιν. Αρκούμεθα μόνον εις το ν' αναφέρωμεν απλως το γεγονός, ει και πολλοι των ενταυθα συμπολιτών ημών καθολικών παρεκάλεσαν να επιληφθώμεν ιταμώτερον του θέματος.

— Εν τή κηδεία του αρχιεπισκόπου Αλεξάνδρου μεγίστη ετηρήθη τάξις των στρατιωτικών παρατάξεων τής μικτής ενόπλου δυνάμεως, επιτηρούντος του μοιράρχου Κυκλάδων κ. Α. Βουδούρη, διευθύνοντος δε του δοκίμου του Β. Ναυτικού κ. Κ.

Σωτήλη, οτινες και προέλαβον την μεταξύ στρατιωτών και πολιτών μέλλουσαν να συμβη ρήξιν εν τῷ προαυλίῳ του Ιεροῦ Ναοῦ του άγ. Γεωργίου.

— Ο συμπολίτης μας κ. Γ. Κ. Βοηκλής έμνηστεύθη την αξιέραστον δεσποινίδα Σπαρμαγκά τοις μελλονδουφοις ευχόμεθα ταχέϊαν στέψιν.

— Ο αξιόλογος έμπυρος και συμπολίτης ημών κ. Σ. Πάγκαλος έμνηστεύθη μετα τής πολλας χάρισι πεπρωκισμένης δεσποινίδος Έλένης θυγατρὸς του διδασκάλου κ. Έμμ. Μαγκάκη. Τοις μνηστευθείσι ταχέϊαν ευχεται στέψιν ο «Ηλιος».

— Λαμπρῶς ετελέσθη τή παρελθούση δευτέρα εν τῷ ναῷ τής Μητροπόλεως υπό των Χίων η μνήμη τής οσίας Μαρτώνης τής Χιοπολίτιδος.

— Από τής παρελθούσης εβδομάδος ήρξαντο εν τῷ ενταυθα θεάτρῳ «Απόλλωνι» αι παραστάσεις. Έπαίχθη δε, τας μεν πρώτας ημέρας ο Ρουί-Μπλάς, μελόδραμα του Μακρέτη, από δε τής παρελθούσης τρίτης ήρξατο παιζομένη η «Λίνδα».

— Τή επομένη Κυριακή γίνεται η των ενταυθα έμποροδικών εκλογή.

— Το κακουργιοδικεϊον εξακολουθεϊ τακτικῶς τας εργασίας του από δε τής παρελθούσης εβδομάδος εδικάσθησαν οι εξής κατηγορούμενοι.

1) Δημ. Σιγανός επί αναιρέσει, γενομένη εις Λαύριον, απαλλαγεις λόγω άμύνης.

2) Πλούταρχος Παπαδήμου επί αποπειρά αναιρέσεως, γενομένη εις Δίστομον τής Λεβαδείας, καταδικασθεις εις 12ήμερον φυλάκισιν, χαρακτηρισθείσης τής πράξεως ως τραύματος εν καιρῷ μέθης.

3) Γεώργιος Μανιατάκης επί φόνῳ, γενομένου εις Ισμαηλίαν τής Αιγύπτου η δικη τουτου ανεβλήθη άορίστως.

4) Ηλίας Γιαννακόπουλος επί βιασμῷ γενομένῳ εις Αθήνας, καταδικασθεις εις δύο ετών φυλάκισιν.

5) Ιωάννης Κοῦρσος επί τραύματι, γενομένου εις Μέγαρά, καταδικασθεις εις τετράμηνον φυλάκισιν.

6) Ιωάννης Σπετζιώτης επί αποπειρά αναιρέσεως γενομένη εις Ιον οὔ τινος η δικη ανεβλήθη.

— Εφθασεν η επιτροπή τής Βουλής ως αναγγέληται εκ του Αθηναϊκού τύπου συγκειμένη εκ των Κυρίων Μπούτου Κούστα και Σακελλαροπούλου όπως μεταβη εις Τήνον και εξακριβώση την δήθεν ενεργηθείσαν δωροδοκίαν εκ μέρους των επιτυχόντων. Εκτός των Κυκλάδων η κατηγορία αυτή δυνατόν προς στιγμαίν να γίνη πιστευτή, αλλά μεταξύ ημών των Νηγιωτών τοιούτος φόβος δεν υπάρχει, διότι και εκ των προηγουμένων εκλογών γνωστόν είναι τοις πασι ότι η μερίς Ζακλώνη και Νάζου είναι η ισχυροτέρα εν Τήνῳ. Ας ελπίζομεν οθεν, ότι η αποσταλείσα επιτροπή θα καταβάλη πάσαν προσπάθειαν όπως εξακριβώση την αλήθειαν.

— Αντι του προέδρου τής Βουλής κ. Κουμουνδούρου εξελέγη ο βουλευτης Καλαβρύτων κ. Θ. Ζαήμης, οστις καταλαβών την έδραν του προέδρου τής Βουλής προσεφώνησε τή Βουλή καταλλήλως.

— Ευχαρίστως ηκούσθη η προσλαλιά του κ. Ζαήμη και ιδία το τελευταίον αυτης μέρος. «Είμι πεπεισμένος ότι άπαντες εν τῷ περιβάλλῳ τούτῳ έμφορούμενοι υπό τής ιδέας ότι επέστη ο χρόνος των πράγματων και οχι των λόγων, θέλομεν υπο-

ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΕΙΑ.

»σπρίζει τὸ νέον Ὑπουργεῖον εἰς τὴν δυσ-
»χερῆ ἀποστολὴν του, καὶ διὰ συζητήσεων
»σπουδαίων καὶ ἀποφάσεων περωτισμένων,
»θελόμεν συντελέσει εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν
»πραγμάτων τῆς Πατρίδος.»

— Τὴν Δευτέραν περὶ ὥραν 11 1/2 ὁ κ.
Ε. Δεληγεώργης παρουσιάσθη εἰς τὴν Α. Μ.
τὸν βασιλέα ἐπίσης καὶ ὁ κ. Χ. Τρικούπης,
οἱ πρῶτον ὑπουργοὶ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βου-
λῆς κ. Θ. Ζαήμης.

— Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» πε-
ριέχει τὸ ἐξῆς ἀρθρίδιον ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅ-
πως δήποτε ἡ μέλλουσα πορεία τοῦ κ. Δε-
ληγεώργη.

«Τὸ νέον ὑπουργεῖον, ὡς ἐμφαίνεται καὶ
ἐκ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, συνεχροτήθη ἐκ
τῶν δύο κομμάτων, ὁ δὲ κ. Δεληγεώργης
μετὰ τῶν φίλων του διετήρησαν ἦν καὶ πρὶν
κατεῖχον ἐν τῇ ἀντιπολιτεύσει θέσιν. Συνελ-
θόντες δὲ εἰς ἰδιαίτεραν συνεδρίασιν, ἀπεφά-
σισαν, ὡς ἐμάθομεν, νὰ χορηγήσωσιν εἰς τὴν
Κυβέρνησιν ὅλην τὴν συνεδρομὴν, ἣν ἀντι-
πολίτευσις, ἐκπληροῦσα εὐσυνειδύτως τὴν
συνταγματικὴν ἐντολὴν τῆς καὶ ἀναλόγως
τῶν περιστάσεων τὰς ὁποίας διατρέχομεν,
ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ
τόπου. Κατὰ δὲ τὴν προχθεσινὴν τῆς βου-
λῆς συνεδρίασιν συνεπράξε μετὰ τῆς κυβερ-
νήσεως εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Ζαίμη ὡς
προέδρου τῆς βουλῆς.»

— Ὅκτῳ εἰσὶ τὰ νομοσχέδια ἅτινα τὸ
Ἑπουργεῖον θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν
τῆς Βουλῆς.

α— Νόμον περὶ μεταβολῆς τοῦ φορολο-
γικοῦ συστήματος.

β— Νόμον περὶ συστάσεως γεωργικῆς
καὶ ἀγροτικῆς τραπέζης διὰ τῆς τῆς μονασ-
τηριακῆς περιουσίας, ἥς τὰ μὲν ὠφέλη θὰ
καρποῦται ἡ ἀγροτικὴ τάξις, τοὺς δὲ τό-
κους τὸ πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ κλήρου Τα-
μεῖον.

γ— Νόμον περὶ στρατιωτικῆς ἐκγυμνά-
σεως μιᾶς τάξεως πολιτῶν, καὶ συγκρότησιν
στρατιωτικοῦ ταμείου.

δ— Νόμον πρὸς κατάργησιν τῆς ἰδια-
ζούσης δικαιοδοσίας τῶν στρατιωτικῶν διὰ
τὰ κοινὰ ἐγκλήματα.

ε— Νόμον περὶ συνομολογήσεως δανείου
πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λα-
μίαν σιδηροδρόμου.

ς'.— Νόμον περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουρ-
γῶν.

ζ'.— Νόμον περὶ προσόντων ὑπαλλήλων.

η.— Νόμον ἐκλογικόν.

Περὶ τὸν νὰ εἰπωμεν ὅτι εὐχαρίστως πάν-
τες ἤκουσαν τὰς ἐπαγγελίας ταύτας, ὧν τὴν
πραγματοποιήσιν διακαῶς ποθεῖ ὁ Τόπος.
Εὐχόμεθα ἵνα τὸ Ὑπουργεῖον, φρονίμως πο-
λιτευόμενον καὶ οἰκονομοῦν τὰς περιστάσεις,
κατορθώσῃ ταῦτα πάντα ἢ τὰ κυριώτερα
τοῦλάχιστον.

— Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν κ. Σ.
Σωτηρόπουλος ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς δευτέ-
ρας (20 Ὀκτωβρίου) ὑπέβαλε τῇ βουλῇ
Α'. Νομοσχέδιον δι' οὗ ἀκυροῦνται τὰ κατὰ
παράθεσιν τοῦ ἀρθρου 56 τοῦ συντάγμα-
τος ψηφισθέντα νομοσχέδια. Β'. Νομοσχέ-
διον περὶ κυρώσεως τῆς μετὰ τῆς Γερμα-
νίας συμβάσεως περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνα-
σκαφῶν. Γ'. Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως
τοῦ διατάγματος τῆς φορολογίας τῶν ζώων.

— Ὁ δὲ πρῶτον πρωθυπουργὸς κ. Χ.
Τρικούπης, ὡς βουλευτὴς, ὑπέβαλε νομοσχέ-
διον περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν.

Οὐδὲν σπουδαῖον ἀγγέλλεται ἐκ τοῦ ἐν
Ἑρζεδοβίγη θεάτρου τοῦ πολέμου. Κατὰ τη-
λεγραφικὴν δὲ μόνον εἶδησιν ἐξ τάγματα
στρατοῦ ὀρμηθέντα ἐκ Τρεβίγγης κατῶρθω-
σαν νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ εἰς Κλέκ ἀποβι-
θασθέντος στρατοῦ, ὅθεν ὤδυσαν πρὸς τὸ
ἐσωτερικὸν συναντηθέντες ἐναχοῦ μετὰ συμ-
μοριῶν καὶ τρέψαντες τοὺς ἐπαναστάτας
εἰς φυγὴν.

Κατ' ἐπιστολὴν δ' ἐκ Ἑραγοῦζης οὐκ ὀλί-
γον συντελεῖ πρὸς ἐξασθένησιν τοῦ κινήμα-
τος ἡ Σερβικὴ φιλαυτία. Διότι ἐν ᾧ ἡ ὕλική
τῶν Σέρβων πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας βοήθεια
ἄχρι τοῦδε εἶναι ἴση τῷ μηδενί, ἀπ' ἐναν-
τίας αἱ πολιτικαὶ ῥαδιουργίαι των οὐκ ὀλί-
γον συντρέχουσι πρὸς τὴν τοῦ κινήματος
παράλυσιν. Οἱ βέλτιστοι Σέρβοι ἐν ἄλλαις
λέξεσι προέδωσαν δις μὲν τὸ Μαυροβούνιον,
ἅπαξ δὲ τὴν Κρήτην ὑποσχόμενοι βοήθειαν
καὶ στρατιωτικὰς κινήσεις ποιοῦντες ὅπως
ὠφέλησωσιν ἑαυτοῦς. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι
ὅτι ἐν τῇ νῦν περιπτώσει οὐδένα θέλουσι
φανακίσει οὐδὲ ἀνταμοιβὴν θέλουσι λάβει
οὐδεμίαν διὰ τὴν οὐδετερότητα αὐτῶν. Τοῦ-
ναντίον δὲ τὸ ἥρωϊκὸν Μαυροβούνιον εἶναι
τὰ ἄραράτ ἐφ' οὗ θέλει καθίσει ἡ κιβωτὸς
τῆς Σλαβικῆς ἐλευθερίας. Διὸ οἱ ἐπαναστά-
ται μικρὸν μὲν ἐλπίζουσιν εἰς τῆς Σερβίας,
ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τὸν Νικόλαον ἀτενίζουσιν
ὡς μέλλοντα ἀρχηγὸν καὶ ἐλευθερωτὴν των.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀπέθανε καὶ
ἐτάφη ἐν Ἀθήναις ὁ ἀρχαῖος διδάσκαλος
Σ. Στεφάνου, ἀνήκων εἰς τὴν ἐν τῇ ἄνω Σύρῳ
γνωστὴν τῶν Στεφάνων οἰκογένειαν. Ὁ μα-
καρίτης ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν
σπουδὴν τῶν γραμμάτων, κατέστη διὰ τοῦ
χρόνου εἰς τῶν διαπρεπόντων ἐν τῷ κύκλῳ
του λογίων, καὶ διεκρίθη πάντοτε διὰ τὸν
περὶ τὸ καθῆκον αὐτοῦ ζῆλον καὶ τὴν περὶ
τὴν ὑπηρεσίαν ἀκρίβειαν. Οὐ μόνον δὲ εὐ-
λαβῶς τὴν δημοσίαν αὐτοῦ λειτουργίαν ἐξ-
επλήρου, ἀλλὰ καὶ ἴδια κατεγίνετο ἀδια-
λείπτως καὶ γράφων καὶ μελετῶν, καὶ ὑπάρ-
χουσιν, ὡς πληροφοροῦμεθα, λόγου ἄξια
τοῦ ἀνδρὸς ἀνέκδοτοι συγγραφαί, γραμμα-
τικὰ καὶ ἄλλα τοῦ κύκλου αὐτοῦ ἀντικεί-
μενα πραγματευόμενα. Καὶ περὶ τὴν ἀνά-
πτυξιν δὲ τῶν γνωστῶν αὐτοῦ τέκνων Κλω-
νὸς καὶ Κυπαρίσσου φιλοστόργως καὶ ἀπο-
τελεσματικῶς κατεγίνετο ὁ μακαρίτης καὶ
ὁ πρῶτος τῆς καλῆς ταύτης ξυνορίδος τυ-
χάνει ὁ συγγραφεὺς τῆς περὶ ἧς ἄλλοτε ἐ-
ποιησάμεθα λόγον πραγματείας «Ἐπιγρα-
φαὶ Σύρου ἀνέκδοτοι.»

Τοιοῦτον ὄντα τὸν Σ. Στέφανον θρηνεῖ
ἐν ἐπικλώσει τὴν καρδίαν γλυκυθυμία ἡ οἰ-
κογένεια αὐτοῦ, συλλυποῦνται δὲ αὐτῇ οἱ
φίλοι καὶ οἱ συνάδελφοι, καὶ πᾶς ὅστις τὸν
ἐνάρετον ἐκεῖνον ἐγνώρισεν ἄνδρα, καὶ χέ-
οντες δάκρυ ἀνακινήσεων καὶ συμπαθείας
ἀληθοῦς ἐπ' αὐτῷ, εὐχονται τῷ Κυρίῳ ὅπως
εἰς τοὺς κόλπους Ἀβραάμ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
κατατάξῃ.

Καὶ ἡ Ἀγγελικὴ σύζυγος τοῦ αἰδεσιμωτάτου
τῶν ἐνταῦθα Διαμαρτυρομένων ἱερέως κ. Ἰλδ-

νερ ἐξεδήμησε καὶ αὕτη πρὸς Κύριον τὴν
παρελθοῦσαν δευτέραν. Τὸν ἀρχαῖον τοῦτον
τῆς Ἑρμοπόλεως κάτοικον καὶ σεβαστὸν
φιλέλληνα καὶ ἰδρυτὴν τῆς ἐνταῦθα φιλεκ-
παιδευτικῆς Ἀμερικανικῆς ἐταιρίας, ἐν ᾗ
πλεῖστοι τῶν Ἑλληνοπαίδων ἐξεπαιδεύθη-
σαν καὶ ἐκπαιδεύονται, σεβόμενος ὁ τόπος,
προσῆλθεν ἀθρόος εἰς τὴν κηδεῖαν τῆς μα-
καρίτιδος συζύγου του, καὶ ἠγουμένου τοῦ
ἀγίου Ξάνθης, ἐν παρατάξει συνώδυσσε τὸν
νεκρὸν αὐτῆς εἰς τὸ αἰώνιον αὐτῆς σκήνωμα,
καὶ ἀπὸ καρδίας συνελυπήθη τῷ αἰδεσιμω-
τάτῳ κ. Ἰλδνερ καὶ τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ
τε καὶ τῆς μακαρίτιδος.

Αἰώνια αὐτῆς ἡ μνήμη!

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΤΩΝ

Ἀγγλικῶν ἀτμοπλοίων Λιβερπούλ.

—ο—

Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου «ὁ
Ὀλυμπος» τοῦ πλοίαρχου Βράουν κα-
ταπλεύσαντος ἀπὸ Λιβερπούλ τῇ 2
8βρίου, ἐξεφορτώθησαν δύο δέματα
ὑπὸ σημεῖον [6223] καὶ ἀρ. 18 καὶ 19,
εἰς διαταγὴν.

Προσκαλεῖται ὁ παραλήπτης ἵνα
παρασταθῇ καὶ παραλάβῃ ταῦτα,
πληρώνων τὸν ναῦλον καὶ τὰ ἐξόδα.

Σῦρος τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1875.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐξεδόθη ὁ ΠΕΜΠΤΟΣ τόμος τοῦ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

συνεχίας τοῦ Κόμητος Μόντε Χρίσου
μυθιστόρημα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ.
Εὐρίσκεται δ' ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΧΟΥΜΗ

πωλούμενος ἀντὶ δραχμῶν Β. Δ. δύο.
Μετ' οὗ πολὺ, δὲ ἐκδίδεται καὶ ὁ
ΕΚΤΟΣ καὶ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ τόμος.

—ο—

Παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Ι. Κ. ΧΟΥ-
ΜΗ πωλοῦνται ἀριθμοὶ τοῦ πρὸς οἰ-
κοδομὴν σχολῆς διὰ τοὺς ἀπόρους
παῖδας ΛΑΧΕΙΟΥ.

—ο—

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς Ἑρμο-
πόλεως ὅτι ὁ κ. Σωτήριος Ι. Βασιλείου
ἐνοικίασεν ὑπ' εὐθύνην του ἅπαντα τὰ
θεωρεῖα τῆς τρίτης σειρᾶς τοῦ θεάτρου
«Ἀπόλλωνος» διὰ τὰς τοῦ παρόντος
ἔτους θεατρικὰς παραστάσεις, ὑπενoi-
κιάζει δὲ αὐτὰ μετὰ καθισμάτων εἴτε δι'
ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν παραστάσεων,
εἴτε διὰ μίαν καὶ μόνην ἐσπέραν. Οἱ
βουλόμενοι ἀποπαθήτωσαν πρὸς τὸν
ἴδιον.